

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/22/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711216663
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6711216663.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporkyni U. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. M. B. č. XXXX/XX, XXX XX G., zastúpenej opatrovníčkou G. E., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Banská Bystrica, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, pracovisko Dr. Herza 12, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 3.788,36 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/95/2012-79 zo dňa 03. 12. 2012 , takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 297,44 Eur, na účet jeho právneho zástupcu, p o t v r d z u j e .

Odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením č.k. 13C/95/2012-79 zo dňa 03. 12. 2012 rozhodol, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva (prvý výrok) a zároveň uložil navrhovateľovi povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia zaplatil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 297,44 Eur, na účet jeho právneho zástupcu (druhý výrok). Súčasne vrátil navrhovateľovi časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 220,37 Eur s tým, že uvedenú sumu vyplatí príslušný daňový úrad v lehote 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia (tretí výrok).

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na to, že predchádzajúcim uznesením č. k. 13C/95/2012-66 zo dňa 10. 10. 2012 (ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03. 11. 2012) konanie vo veci zastavil. Dôvodom tohto procesného postupu súdu bola skutočnosť, že navrhovateľ zobral návrh v celom rozsahu späť po tom, ako mu bolo doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, v ktorom vzniesol námietku premlčania voči uplatňovanému nároku. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil aplikáciou ustanovenia § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p. a keďže „zavinenie za zastavenie konania pripočítal navrhovateľovi“, pretože „zobral svoj návrh na začatie konania späť, pričom odporkyňa nedala svojim správaním príčinu na späťvzatie návrhu“, podľa uvedeného ustanovenia vzniklo odporkyni i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne právo na náhradu trov konania. Odporkyni však žiadne trovy konania nevznikli a preto jej náhradu trov konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov konania, ktoré predstavovali trovy jeho právneho zastúpenia za jednotlivé (presne špecifikované) úkony právnej pomoci.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok, ktorým mu bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne vyššie špecifikovanú náhradu trov právneho zastúpenia. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne sa náhrada trov konania nepriznáva. Zároveň žiadal, aby mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania, v presne špecifikovanej výške. V odôvodnení odvolania namietal, že „považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové a nehospodárne“. V tejto súvislosti poukázal na to, že „cieľom Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej len „združenie“) je kolektívna ochrana spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa (§ 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.), zastupovanie spotrebiteľov v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka (§93 ods. 2 O. s. p.)“ a teda „vedľajší účastník (...) musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach.“ Okrem toho vyslovil názor, že na nepriznanie náhrady trov konania, resp. trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne „existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O. s. p., spočívajúce vtom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporkyne za účelom ochrany jej práv z vlastnej iniciatívy, tej však bol v zmysle § 29 ods. 2 O. s. p. súdom ustanovený opatrovník“ a preto „nebolo potrebné, aby vedľajší účastník tiež ochraňoval jej záujmy“.

Odporkyňa, resp. opatrovníčka odporkyne a vedľajší účastník na strane odporkyne sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadřili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva, že: „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporkyne (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konanie realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V tomto prípade z obsahu jednoznačne vyplýva, že k zastaveniu konania došlo preto, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť po tom, ako mu bol doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, v ktorom vzniesol námietku premlčania voči uplatňovanému nároku.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporkyni v celom rozsahu späť, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil po tom, ako vedľajší účastník na strane odporkyne vzniesol námietku premlčania voči uplatňovanému nároku, možno konštatovať len jediný záver a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť odporkyni a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Z uvedeného odôvodnenia vyplýva, že okresný súd rozhodol vecne správne, keď zaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhradu trov prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Samotnej odporkyni žiadne konkrétne trovy prvostupňového konania nevznikli a preto nebol dôvod, aby jej okresný súd mohol priznať náhradu trov konania.

Pretože odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a navrhovateľ v odvolaní nenamietal, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa touto otázkou (výškou priznaných trov konania) nezaoberal.

Pre úplnosť odvolací súd záverom uvádza, že navrhovateľ v odvolaní síce navrhoval, aby vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nebola náhrada trov konania podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O. s. p. priznaná, avšak neuviedol žiadne také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby úspešnému vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná (§ 150 ods. 1 O.s.p.).

Nemožno súhlasiť ani s argumentom navrhovateľa, ktorým spochybňoval nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pretože práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka (zastúpeného advokátom) - v tomto prípade vyjadrenie vo veci, v ktorom vzniesol námietku premlčania uplatňovaného nároku bolo vo svoje podstate dôvodom späťvzatia návrhu a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o nepriznaní náhrady trov konania odporkyňi a o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku zostali nedotknuté (§ 206 ods. 3 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporkyňa i vedľajší účastník na strane odporkyne boli v odvolacom konaní úspešní a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania si však do doby rozhodnutia odvolacieho súdu neuplatnili (§ 151 ods. 1 O. s. p.) a ich vznik nemal odvolací súd preukázaný ani zo spisu a preto im odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.